
DANKBETUIGING VAN PROFESSOR ELISABETH
VISSER

"De 24e november 1972 is voor mij een onvergetelijke dag geweest dankzij de hartelijkheid die mij toen ter gelegenheid van mijn 25jarig jubileum door zeer vele cives van onze universiteit is betoond.

Aan de leden van het Instituut voor Geschiedenis, die door hun aanwezigheid, hun vriendelijke woorden en hun fraaie geschenken luister bijgezet hebben aan wat in de grond van de zaak niet meer is dan een chronologisch feit, betuig ik dan ook mijn grote erkentelijkheid."

(w.g. Elisabeth Visser)

(met verontschuldiging van de redactie voor de zeer late plaatsing).

Casueel voorval.

Wanneer ik laast van Leyden quam
Gevaren na den Leydschen Dam,
En dat wy dicht by 't schouwtje waren,
Daar in ons Paart moest overvaren,
Zo-vraagde een Juffrou in de schuyt,
Hoe hiet dat Dorp, daar voor ons uit?
Dat Dorp dat hiet, zeyd', Schipper Bouwen;
Gelijk dat Ding hiet, dat de Vrouwen,
En Vrijsters, naar het oud gebruik
In Holland, dragen voor haar buyk:
Terwijl dat ieder een vaste lachte,
Om 't antwoord dat men minst verwachte,
Voer hem een statig Predikant
Dus in den baart: 't Is sond' en schand,
Dat gy met eereelijke Vrouwen
Dus ongeschikt den spot durft houwen:
Maar Bouwen straks met 't hoedje of,
Zeyd', Domine, met u verlof,
'k Hadd' zo holbollig niet gesproken,
Zo ik van verr' maar had geroken,
Dat 'er maar ietwes waar misseyt,
Of dat zig uw' Eerwaardigheit,
Zo licht aan vrouwen Buyk zou stooten,
Het Dorp voor uit dat hiet Voorschoten.